

Het onzichtbare veld

De kwantumfysica toonde in de 20e eeuw het bestaan aan van een alles doordringende achtergrondzee van kwantumenergie in het universum. Dr. Harold Puthoff, professor aan de universiteit van Cambridge, was één van de eersten om deze energie van het universum te meten. De metingen werden uitgevoerd bij nul graden Kelvin, het absolute nulpunt in het universum, wat neerkomt op 273,15 graden Celsius onder nul. Bij deze temperatuur zou volgens de Newtoniaanse fysica geen molecuul of atoom nog bewegen en er zou om die reden helemaal geen energie meer gemeten kunnen worden! In plaats van geen energie aan te treffen, zoals verwacht werd, vond hij wat hij noemde een 'kokende heksenketel' aan energie die vanaf dat moment de naam **nulpuntsenergie** (*zero point energy*) kreeg. Harold Puthoff bewees hiermee dat het fysieke vacuüm in het geheel niet ontdaan is van alle energie maar in plaats daarvan juist een overvloedige hoeveelheid energie kent.

(1)

In de kwantumelektrodynamica wordt getracht de achtergrondzee van kwantumenergie in het universum en het onvoorspelbare gedrag van subatomaire deeltjes te verklaren.

Het wispelturige karakter van de subatomaire deeltjes, zo wordt nu aangenomen, wordt veroorzaakt door het nulpuntsveld. Willekeurig springen virtuele fotonen heen en weer tussen het nulpuntsveld en onze fysieke wereld. Ze botsen met en worden geabsorbeerd door subatomaire deeltjes die aangeslagen worden in een hogere energietoestand. Na nanoseconden wordt de energie weer vrijgegeven door een virtueel foton dat weer terugkeert naar het nulpuntsveld. Het foton wordt een virtueel foton genoemd omdat het heen en weer gaat van en naar het nulpuntsveld en niet hier blijft in onze materiële wereld. Het foton wordt alleen gebruikt om energie uit te wisselen tussen het nulpuntsveld en de materiële wereld.

Niet alleen fotonen maar allerlei soorten elementaire deeltjes verschijnen zomaar volkomen uit het niets in onze fysieke werkelijkheid. Ze lijken afkomstig van het nulpuntsveld, laten even hun gezicht gezien in onze fysieke wereld voor een duizendste of miljoenste deel van een seconde, om vervolgens weer in het niets te verdwijnen. Deze vormen van mystieke deeltjes werden virtuele deeltjes genoemd omdat ze niet stabiel genoeg bleken te zijn om in onze werkelijkheid te blijven hangen. Het nulpuntsveld is aldus een kwantumschuim aan virtuele deeltjes en fotonen. Ons universum lijkt nooit in ruste te zijn, zelfs niet in de als leeg veronderstelde ruimte!

Zelfs in een aardedonkere kamer waar absoluut geen licht van de buitenwereld kan doordringen, meten wetenschappers nog steeds de aanwezigheid van deze virtuele fotonen.

Het bestaan van het nulpuntsveld is al langer bekend in de kwantumwetenschap, maar wetenschappers negeerden lange tijd eenvoudigweg de relevantie ervan. De invloed van nulpuntsenergie die afkomstig is uit het nulpuntsveld werd in wetenschappelijke berekeningen verwaarloosd omdat men er alleen maar last van had. Het gevolg was dat het effect van het nulpuntsveld volledige werd geëlimineerd omdat men meende dat dit effect toch niet significant was! In een kleine, maar groeiende kring wetenschappers echter wordt het nulpuntsveld nu wel degelijk serieus genomen. Onder hen bevinden zich befaamde professoren die nu een radicaal andere kijk op onze werkelijkheid hebben aangenomen. Hun wetenschappelijke ontdekkingen en theorieën zijn controversieel in de ogen van de mainstream van de wetenschappelijke gemeenschap die vasthoudt aan het oude paradigma waar nog steeds wordt

geloofd dat onze wereld uiteindelijk **volledig verklaard kan/zal worden door een mechanisch model** van het universum.

Het nulpuntsveld wordt steeds populairder bij het grote publiek, mede dankzij b.v. wetenschapsjournaliste Lynn McTaggart die het boek schreef '*Het Veld, de zoektocht naar de geheime kracht van het universum*'. Hiermee bereikte zij een grotere bewustwording van het nulpuntsveld dat anders misschien wel nooit bekend zou zijn geworden bij het grote publiek. Ik kan u dit boek stellig aanraden indien u geïnteresseerd bent in ontdekkingen over het nulpuntsveld en de verbazingwekkende rol die het menselijke bewustzijn speelt in dit veld. Met betrekking tot paranormale verschijnselen is er nu eindelijk een wetenschappelijke basis voor verdere studie.

Eén van de eerste bladen die uitvoerig berichtten over het nulpuntsveld was "Ode", dat in Nederland en de Verenigde Staten verschijnt. Het artikel over het nulpuntsveld verscheen in de november van 2003, nummer 61.

Een zee van energie

John Wheeler en Richard Feynman van de Princeton universiteit hebben deze nulpuntsenergie voor het eerst op waarde geschat. Zij berekenden dat een kopje nulpuntsenergie genoeg is om alle oceanen ter wereld tot het kookpunt te brengen. Het equivalent aan materie van nulpuntsenergie volgens Einstein's beroemde formule $E = m * c^2$ is 1000 gram/cm³! Dit is meer materie per kubieke centimeter dan de totale massa van het gehele universum bedraagt! In tegenstelling tot wat lang gedacht werd, is materie dus niet een verdichte maar juist een verdunde vorm van energie.

Maar hoe is dit nu mogelijk? We lijken te leven in een grote zee van energie en we merken er helemaal niets van. We zijn net als vissen die ondergedompeld zijn in water maar zich nooit bewust zijn van het feit dat er water om hen heen is.

Haisch en Rueda hebben, uitgaande van Hal Puthoff's werk, hun bijdrage geleverd aan het nulpuntsveld door Newton's beroemde traagheidswet te bewijzen, die zegt dat traagheid het product is van massa en acceleratie, $F = m * a$. Deze oude wet van Newton was een aanname, een axioma in zijn werk 'Principia', de heilige Bijbel van de klassieke natuurkunde, die in de afgelopen driehonderd jaar nooit bewezen kon worden! Maar door met het nulpuntsveld rekening te houden, konden Haisch en Rueda vervolgens bewijzen dat traagheid of inertie eenvoudigweg het verzet, de weerstand is die voorwerpen ondergaan wanneer ze versneld worden in het nulpuntsveld.

Indien u meer over deze boeiende materie wilt weten verwijs ik u naar het boeiende boek van **Jan Wiecherink: "Ontheemde Zielen Ontwaken"**, een samengaan van wetenschap en spiritualiteit, **Hfdst.4: "Het Nulpuntsveld"**. Het boek is zelfs gratis te downloaden via: www.soulsofdistortion.nl en klik dan op de Nederlandse vlag. Het boek is zeer aanbevelenswaardig door de veelzijdigheid en antwoord gevend op wezenlijke vragen.

Onderzoeksjournaliste **Lynne McTaggart** geeft in haar prachtige en goed leesbare boek *The Field/Het Veld* (2001) een overzicht van recente wetenschappelijke ontdekkingen die aantonen dat er een allesomvattend energieveld bestaat dat mens en materie met elkaar verbindt. Op zoek naar het hart van de materie - naar het allerkleinste deeltje - ontdekken natuurkundigen de bijzondere eigenschappen en mogelijkheden van dit veld. Het zogenaamde Zero Point Field - zo genoemd omdat er bij het absolute nulpunt nog steeds energie meetbaar is - lijkt de verklaring aan te dragen

voor talrijke bekende verschijnselen en processen die de wetenschap tot dusver voor raadselen stelde. Van zwaartekracht tot elektromagnetisme en van de spontane genezing van een wond tot helderziendheid en telepathie: het zijn allemaal verschijnselen die hun oorsprong vinden in dit kwantumveld.

McTaggart schrijft: 'Onderzoekers ontdekken dat het Zero Point Field de blauwdruk bevat van ons bestaan. Alles en iedereen is met elkaar verbonden door middel van dit veld waarin alle informatie van alle tijden zou zijn opgeslagen. Uiteindelijk kun je alles - van mensen tot materie - terugvoeren op een verzameling van elektrische ladingen die voortdurend in contact staan met deze oneindige zee van energie. Onze interactie met dit veld bepaalt wie wij zijn, worden en waren. Het veld is de alfa en omega van ons bestaan.'

Een verbinding tussen materie en geest staat haaks op de wetenschappelijke fundamenten waarop de moderne samenleving is gegrondvest. Ons denken wordt immers nog steeds sterk bepaald door het mechanistische wereldbeeld dat Isaac Newton in de zeventiende eeuw introduceerde. Newton zag het universum als een machine met losse onderdelen die een beperkte invloed op elkaar hebben. René Descartes voegde daar nog eens zijn visie aan toe, dat de menselijke geest is afgescheiden van de levensloze materie die we 'lichaam' noemen. In het denken van Newton en Descartes draait de wereld gewoon door - of wij mensen er nu wel of niet zijn. Wij doen er niet veel toe.

Wat een eeuw geleden nog niet lukte, lijkt nu mogelijk. De theorie van het alomvattende Zero Point Field zou wel eens de definitieve brug kunnen slaan tussen spiritualiteit en wetenschap. Einstein kon het nog niet bewijzen, maar vermoedde het wel, toen hij zei dat 'het veld de enige realiteit is'. Zo kan het veld de verklaring bieden voor de instant, 'spookachtige' informatieoverdracht tussen kwantumdeeltjes. Uiteenlopende wetenschappelijke ontdekkingen wijzen in dezelfde richting.

Een van de eerste wetenschappers die inzag dat het Zero Point Field wel eens de ontbrekende schakel zou kunnen zijn voor ons begrip van het universum, was de Hongaarse systeemdeskundige Ervin Laszlo. In zijn boek The Creative Cosmos uit 1993 schrijft hij dat het veld meer is dan een massa zinderende energie op de achtergrond van ons bestaan. Volgens Laszlo is het Zero Point Field vooral ook een informatiedrager. 'Dit kwantumvacuüm is de oorsprong van geest en materie - een blauwdruk van het universum. Zelfs onze eigen herinneringen liggen niet in onze hersenen opgeslagen, maar liggen als holografische informatie opgeslagen in het veld. Onze hersenen zijn vooral ontvangers en verwerkers van deze informatie. Wanneer zij resoneren met bepaalde frequenties krijgen zij toegang tot specifieke informatie.'

Bestaat het universum volgens de wetten van Newton nog wel? Blijkt de wereld niet een dynamisch web waarin alles en iedereen met elkaar is verbonden? Betekent dat dat mijn leven heel anders in elkaar zit dan ik dacht?

Leren afstemmen op het Zero Point Field, maakt het mogelijk om bewust te creëren.

En zo kwamen de eerste aanwijzingen voor een mogelijke brug tussen spiritualiteit en wetenschap, voor het bestaan van een allesverbindend energieveld - opmerkelijk genoeg - uit natuurkundige ontdekkingen aan het begin van de vorige eeuw.

Ook het boek van **Ervin Laszlo: "Het Akasha-velde"**, verbinding en geheugen in kosmos en bewustzijn, zeer aanbevelenswaardig. Het gaat vrij diep in op de stof zoals hierboven omschreven.